

- ROEPKE, W., 1914, *Meded. Proefst. Midden-Java* nr. 18 : 18.
 ULTEE, A. J., 1949. In: C. J. J. VAN HALL & C. VAN DE KOPPEL, Landbouw in de Indische Archipel, II B : 8—87 (58).
 VERBEEK, F. A. Th. H., 1930, *Arch. Theecultuur in Ned. Ind.* 1 : 152.
 WURTH, Th., 1908, *Cultuurgids* 10 : 63.
 ———, 1921, *Meded. Proefst. Malang* nr. 34 : 15.

Nieuwe vindplaatsen van *Cerastis leucographa* Schiff.

door

W. J. BOER LEFFEF

R.I.V.O.N. Mededeling nr. 82

Deze soort werd in ons land ontdekt door DELNOYE (1948, *Ent. Ber.* 12 : 232) en wel in Zuid-Limburg te Spaubeek. Sindsdien is dit een trekplaats voor entomologen, welke de soort in hun collectie wensen.

Vooruitlopend op een geregelde inventarisatie van het Savelsbos te Gronsveld, die ter hand zal worden genomen, o.a. door gebruik te maken van een mothtrap, werd op 30 maart 1960 incidenteel met de menglichtlamp te Gronsveld gevangen. De weersomstandigheden waren op die avond allesbehalve gunstig, heldere lucht, damp, sterke afkoeling. Desondanks bevonden zich tussen de kleine bezetting aanvliegers drie exemplaren van *Cerastis leucographa* Schiff., waarmee dus een tweede vindplaats van deze soort werd ontdekt. Merkwaardigerwijs werd geen *G. leucographa* op dezelfde avond te Spaubeek gezien, noch op smeer, noch op wilgekatjes en menglichtlamp.

Het gezelschap, dat gelijk met de drie *G. leucographa*'s op licht kwam, bestond uit de uilen:

<i>Orithosia incerta</i> Hufn.	<i>Cerastis rubricosa</i> F.
„ <i>munda</i> Schiff.	<i>Conistra vaccinii</i> L.
„ <i>gothica</i> L.	<i>Eupsilia transversa</i> Hufn.
„ <i>stabilis</i> Schiff.	<i>Scoliopteryx libatrix</i> L.
„ <i>cruda</i> Schiff.	

Weinig en niets bijzonders dus, evenals de spanners:

<i>Alsophila aescularia</i> Schiff.	<i>Nothopteryx carpinata</i> Bkh.
<i>Biston stratarius</i> Hufn.	

Enige tijd later werd *C. leucographa* bij een incidenteel lamponderzoek (lichtvangst) in het Vijlenerbos (gem. Vaals) gesignaleerd, de derde vindplaats in Zuid-Limburg. Practisch in dezelfde tijd werd de soort ook in Zuid-Brabant aangetroffen in de gemeente Best, zodat het erop gaat lijken, dat *C. leucographa* inheems is in de bosgebieden in het uiterste zuiden van ons land, vanaf Vaals tot in Brabant.

Stellig zullen er meer vindplaatsen worden gevonden bij een stelselmatig onderzoek in de rijke en niet te droge bossen in dat gebied, waaruit ook weer blijkt hoe weinig er feitelijk nog maar bekend is van de verspreiding van nagevoeg alle vlindersoorten en welke taak er nog weggelegd is voor de serieuze entomologen, die niet alleen collecties willen verrijken (en derhalve maar al te

graag de bekende vindplaatsen van goede soorten afstropen), maar ook eens pionierswerk willen doen.

Van de biologie van *C. leucographa* Schiff. is bekend: Vliegtijd maart en april, volgens opgave van SOUTH, Moths of the British Isles, deel I, is de vlinder te vinden op wilgekatjes aan bosranden. Dit klopt ook voor Nederland, ofschoon SOUTH in zijn tijd nog niet bekend was met de menglichtlampen e.d. Toch is het zoeken van vlinders op wilgekatjes in het voorjaar een interessante en spannende bezigheid; vaak worden op deze wijze goede soorten gesignaleerd.

De rups is groen, wit gevlekt met drie witte lijnen op de rugzijde, welke donker-groen begrensd zijn, de buitenste twee zijn verbonden door schuine donkergroene streepjes met de middelste. De grondkleur kan ook bleek roodbruin zijn met gele lijnen en donkerbruine streepjes.

BAU geeft op: rups groen, op de rug zwartachtig en wit getekend met bruin bestoven dwarsstreepjes, op zij met brede gele, van boven zwart afgezette lijn.

SOUTH geeft op voor de rups: mei en juni op wilg, bosbes, zuring, weegbree en andere lage planten.

BAU zegt: juni en juli op weegbree.

Blijkbaar is er verschil in de tijd waarin de rups leeft in Engeland en Duitsland.

Uit de lijst van voedselplanten valt op te maken, dat de soort vermoedelijk niet gebonden is aan een bepaald bostype als biotoop. Aan de hand van de bekende vindplaatsen klopt dit vrij aardig.

Het Vijlenerbos is een vrij droog plateaubos, een wintereiken-berkenbos (*Querceto sessiliflora-Betuletum*) op zure leem. Het Savelsbos is in het algemeen vochtiger, een eiken-haagbeukenbostype (*Querceto-Carpinetum*) op min of meer eroderende hellingen met löss en krijt. Het bos in Brabant is een nat populierenbroekbos van het elzen-iepenverbond. (*Alno-Ulmion*). Blijft over een areaalkwestie.

Het is de moeite waard dit eens te onderzoeken.

Summary

New localities of *Cerastis leucographa* Schiff. in the Netherlands

Cerastis leucographa was known only from Spaubeek (South Limburg) since 1948. In 1960 the author caught the species in Gronsveld and Vaals (South Limburg) and in Best (North Brabant). In all cases the species is captured in woodland, which however belonged to different vegetationtypes. In Gronsveld in *Querceto-Carpinetum*, in Vaals in *Querceto sessiliflora-Betuletum*, in Best in *Alno-Ulmion* vegetation.

Acherontia atropos L. in 1959. Aan de in het trekverslag vermelde waarnemingen moet nog de volgende opgave van de heer C. H. TER LAAG toegevoegd worden: 8 september een ♂ op licht te Bussum, 9 september een ♀, ook op licht, in dezelfde maand een ♀ uit Bloemendaal ontvangen, begin oktober een rups ontvangen uit Wilp (die 1 november de vlinder leverde) en begin november een reeds eerder gevonden pop, ook uit Wilp, die niet meer uitkwam.

Het jaartotaal wordt daardoor: 25 vlinders, 21 rupsen, 18 poppen. — LPK.